

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

T Ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

scribit trutinā foram esse: intra qd est lingua bilacis ad qd est examinatio: qd alij equamentū alij librām cum alij equilibū vocant.

Trucino as. pe. cor. examino/pensculo. **Trucino**. ad. **Dama**. Sicut alij dixerunt: laudem vt voluit: et inflatis buc cis dda spumaria trucinent. Est et trucinor: deponen tale. **Perfi**. **Arq** ex porrecto trutinant dda labello. **Apu**. trutinā sciētā vocat graue et recte examināta

T Ante D

Tuatim aduerbiū significat tuo more.

Tuba instrumentū musicū: vulgo notum: a tubo canali sic dicta. **Mā** ex lignis tube sūt et ex cornibus. Et que ex gre sunt: tube ductiles appellant. Que ex ligno vt cornu: lignee vel comee. **Tuba** vtunt milites ad exci tandos atos in plū. **Hinc** tubicen: qd tuba canit.

Tubulustrū dictū qd eo die in atrio lutozio sacrozū tu be lustrabant.

Tubus et diminutiū **Tubulus**: cāna seu pbystula ma ior: scilicet: qua aqua deducit a tumore. **Hinc** etiam tubos viscerū dicimus: tubulū vocamus auenā que et cicuta appellat. **Hæc** siphon. **Hinc** **Iuue**. tubū qd que vna descendit siphonē vocat. **Effigies** deq longis siphonibus implent. **Tubulos**. **Dau**. iure cōsul. dicit esse per quos paries caloz et torref. **Non** erat tunc ignis vsus in cubiculis: nec edes spiracula habebant vnde fumus exiret.

Tuber generis neutri: gen^o cibi collectū ex tumentibus et quasi signantibus arenis: a tumore dictū. **Puto** id esse qd vulgo tartufus dicitur. **Tubera** enim vndiqz terra circūdata: nulliqz fibris nixa aut sale capillamentis: nec vtiqz epuberate in quo gignunt loco aut rimā in gerēt: neq ipsa terre coherēt: nec etiā includunt: vt plane: nec terrā esse possimus dicere: nec aliud qd terref callū. **Cum** fuerint imbres auctūnales ac comitrua crebra nascunt: et maxime et tonitribus: nec vltra annum durāt. **Mā** sunt aut ex pituita arborum. **Var**. **Rūpim^o** atricē tenero de vertice terrā **Tubera** boletis poma secunda sumus. **Sue**. substantiū fecit et genere maf. **Diuidit** periret cū oblatos tuberes seruari iussisset. **Sunt** etiā tuberes poma peregrina ex africa in italiā deportata. **Var**. **Non** tibi de libyis tuberes et apozina ramis. **Proprie** tamē tumor: qdā rotūdus in quo cūqz corpore. **Est** in facie et quacūqz corporis parte tubera dicunt: siue per diminutionē **Tubercula**. **In** arboribus duricies illa extans ad nodi similitudinē tuber dicit. **Plin**. **Reperit** et in alno tuber: tanto deteri^o quāto ab acere alnus ipsa distat.

Tubero as. pe. cor. tubera facio seu profero.

Tubercinoz aris. raptim comedo. **Ti**. **Tuburcinari** si ne me vultis reliquias. **Plau**. in perla. **Tuburcinari** de suo si quid est domi.

Tucera cibaria cum carne: seu vt quidā interpretantur cibi regū.

Tudertū et tudersis. oppidū in ducatu spoletano. **Si rius** lib. iiii. **Et** gradiculam celso de colle tudertē.

Tudites pe. cor. mallei a tudēdo dicit. **Est** et cuidam cognomē tuditano fuit qd caput malleo sile haberet.

Tudicula instrumentū siue stil^o quo vasis signa imprimuntur. **Quidā** etiā accipiūt tudiculā. p cho cleari maiori qd ad carnes et iuscula e cacabis extrahēdo vtiū.

Tudiculo as. pe. cor. imprimo ac sculpo. **Et** p trāllationē **Tudiculare** ponit pro comouere. **Var**. **Deccine** nobis carnis hāc mala tudiculasse vetulā.

Tudito as. pe. cor. significat lucrī gra negotiū ago. **Eni** m^o. **Hæc** tuditates rē cessant extrinsec^o vllā **Tractu** a fabris qd malleis sepe pcurtēdo opa faciūt.

Tueoz eris. pro defendo secūdq conuagationis est: a quo **Tur**. **Quis** tuit^o eius participiū sit: quo vsum **Quintilianū** in decla. ceci legi. **Tuitus** sum adolecētis mi

ferrimi causam: quem nemo imitatus est nisi **Laurē** tius **Galla**. **Qui** in raudensem scribit. **Quis** narrat verrem superari dacos? **Tantū** scilicet contra piratas fortiter tuitū esse accipimus. **Hiero**. ad **Dāma**. **Ad** leges publice: qd hostes tuerent: qd inter bella et gladios sanctū est: hoc nobis inter monachos et sacerdores chasti intuitū fuit. **Et** quidez pro participio verbi tueoz: tuitus accipiendū censeo: nō tuitus et tuitio nomen verbale: non tuitio. **Aug**. lib. iiii. de ciuita. dei. **Mimis** multos deos grandi fumo suo tanqz si gno dato ad tuitionem cogegauerat. **Et** similiter in compositis intuitū: non intutus. **Non** enim dicim^o: **Tutus** sum illū: quippe cum magis nomen qd participij vim habeat: licet actiua et passiua in se gerat si gnificationē: vt **Galla** docet: vt **Tutus** portus: tuta vrbis: qd tueatur alios: non qd ab alijs defendatur: tamē sepe passiue in hominibus: vt **Tur** sum ab hostibus: qd munitus et sine periculo sum. **Hæc** vllū cōpostum habere legi in hac significatione nisi contueoz: quo vsus est **Lice**. in **Lodiu**: **Tideant** hi qui illū **Dompēij** inimicū: ob eāqz causam tot tantūqz sceleribus cōtuebātur et nōnūqz eius indomitos furorēz plausu etiam suo prosequēbantur: **Hæc** cito inuenerit. **Tuo**z vero tuoz: pro video tertie conuagationis est. et tria composita habet: **Contuo**z: **Intuo**z: et **obtu**oza: quibus contutū: intuitū et obtutus sunt infinita.

Plau. in **asi**. **Et** berde ipsum adeo contuo:z quallanti capite incedit. **Et** iterum: **Non** ego illud argentū tam paratum filio scio esse qd me intuo: **Scipionē** contui. **Et** in **Dul**. **Profecto** nullam equidem illic conuicem intuo:z. **Et** tu istac ad nos obtuere: quoniā conuicem nequis conficari: si vultorios forte duos possis contui. **Lice**. pro se ad quires: **Qui** excellenti tumulo ciuitatis: sedem capitolij in saxo incolitis constitutam: vt non solū cunctā intui: sed etiā tueri possis ciuitatem. **Leo** papa: **Hanc** defendendū nūmēz seruauere rationem nisi qd ppter illā stelle specē que corporeū incitauit obtutū. **Et** bis pro aliud tuo: aliud tueoz significare: qd est cōtra **Dul**. quia tuoz semp pro video capi: sicut contuo:z et intuo:z indicāt. **Tuo**z vero pro defendo: licet quandoqz pro video capiatur. **Lactā**. lib. vi. **Si** hac de causa sunt homines cōgregati: vt mutuis auxilijs imbecillitatē suam tueēt: tur ad est defendēt. **Arg**. pro video posuit cum li. iiii. ait: **Talia** dicentem iam dudū auersa tuerur: id est huc illuc voluens oculos: **Et** in hoc significato tū by intuo:z. **Sal**. in **Jug**. **Deterea** nūqz ppeclaros viros ciuitatis solitos ita dicere cum maiorū imagines intuerentur sibi animā ad virtutē accendi. **Item** conta eoz: cum tamē contuo:z sit in eodē significato: qd contui infinitū facit: vt supra in **Plau**. ostēsum est. **Lice**. vero contueri dixit lib. i. **et**. **Ad** tandē spectaculū fore putamus cum totam terrā cōtueri licebit. **Quintilian**. et **Plautus** ipso verbo vsus est in cap. **Videntur** hunc qd inimico vultu contuei: **Illud** vero **Tuitus** quo **Galla** vsus est: a tueoz: pro defendo sumendum puto sicut et obtutus pro aspectus ab obtueoz. **Lice**. lib. i. **offi**. **Et** oculo:z obtuitu ex elevatione aut remissōe supcilio:z. **Tuo**z: **Intui** cōtuo:z et intuo:z si qd alia forte reperiat: a tuo:z cōposita iam pene obsoleta sunt: fortasse qd pnta sunt nimis: vel non adeo plena sicut tueoz: cum compositis. **Idcirco** pro eis tueoz: contueoz et intueoz in significatione vidēdi supplere videm^o.

Tugurium dictum est quasi tegerium a tegerendo et in mutata rustica habitato recta ex vltia palustri. **Et** turgurū appellatione omne edificū qd rei rusticę magis custo diende cōuenit: qd vrbanis edibus signat. **Aug** autē edificant: vt nec parietes habeāt: nec luro crustata sint: sed st ramētis vel barundimibus alio vt simili genere turgunt: turguria appellant.

Tuguriola cu accentu in antepe. parui tugurii. Qd si angustu sit gurguliu noiat a gurgulione verme.
 Tuli modo atulie significat. Terent. in an. Ma si illum oburges qui vire auxiliu tulit. quid facies illi qui de derit damnū aut malū? Dodo perulie. Virg. Mō tulit hac specie furaria mēte chorebus. Dodo iustu lit. Vide in dictione fero.
 Tum. Vide in dictione Cum. Tumdemū. i. nouissime Vir. lib. xii. Tumdemū mouet arma deo.
 Tumba locus concauus infra terrā. Unde r. p. sepulchro poni consuevit.
 Tumeo es. tumui/insuor: a quo tumesco/tumidus flo. Virg. lib. j. geoz. Cōtinuo vētis surgētibus aut freta ponti Incipiūt agitata tumescere. Dinc contumescō/ertumescō r intumescō. Aug. Tūdet in ea contumescētēs venas in gutture. Plau. in tru. Eādē vter illi qd scia nō qd extumere. qd extra vlt valde tumere. Laet. li. iiii. Sine vilo actu viri repēte vter intumuit. A tumeo fit ptumaria q ptumacia.
 Tume. inflatio. Per translationē ponit pro superbia. Tumidus inflatus.
 Tumulus/terra tumens. i. collis. Virg. lib. ij. Est v. be egressis tumulus. Aliquādo dicit sepulchz: qz ibi coaceruati terra conuenit. Idem lib. iij. O glux vna ante alias ptameia virgo lido silē ad tumulum troie sub ingubus altis Iulia mori.
 Tumulo las. sepelio tumulum facio. An r attumulo/qd est quasi iuxta tumulū facio. Plin. lib. xj. Dem si terrā fugiētēs cauliculos seces: a terraz perititate luriosa atrollētēs se exaggerādo alia attumules.
 Tumultus vt auctor est. Hieron. vox plurimorū est r nūqz multitudinis clamor r pariter missus. Cicero: Quid aliud est tumultus nisi perturbatio tāta vt maior timor oriat: vnde est nomē dictū tumultus quasi timor missus. itaqz maiores nostri tumultū noīabāt. Tumultū gallicū q erat italie finitimus: p̄terea nulum tumultū nominabant.
 Tumultuosus qui turbas excitare solitus est.
 Tumultuo as. in perturbatione sum.
 Tumultuarius a. um. qd sine s̄meditatione factus est. Unde tumultuaria oratio dicit.
 Tūc aduerbiū t̄pis significat eo t̄pe. Et de oib t̄pibus dr. De p̄terito. Virg. Tūc decuit cū sepeira dabas. De p̄senti. Plau. Tūc ea accede cū potes. De futuro. Idē: Ego tūc adero cū tui vidēdi mibi copia erit. Adit qnqz t̄pis: vt apud Iusti. Tūc t̄pis persarum Cambysi mediocri viro.
 Tundo is. tutudi tunsū s̄m. Dicitur licet eius cōposita ip̄m nō habeāt: vt Obtundo obtudi obtulum. Virg. lib. iij. geoz. Profuit r tunsūm galle admiscere sa porē. Plin. tamē li. xj. tunsūm sine n̄ posuit. Hec tusa cribrataqz vino quantū poscit excellenti. Diome. docet habere duplex s̄teritū r duplex supinuz. s. tutudisum r tunsū tunsūm. Significatqz tundere percute rē/pulsare r in vase aliq quippiā cōminuere. Plau. in asi. Sed quid hoc q picus vlnū tundit? Col. li. ij. Ipse autē spice melius sustidus tundunt. Et lib. vii. Quibus in vno tunsis. Refertur interdū ad verba. Teren. in Ecy. Tundendo atqz odio effecit fener: id est sepe dīcēdo siue iterādo. Et est translatio sumpta a malleo fabrioz sepe percussione. Quis composita sunt: Contundo/ertundo/obtrundo. Pertūdo/valde percussio aut percussio frango. Colu. lib. vii. Si forte sarculū calcauerit/acuta testa vel lapide vngulam pertuderit. Idem lib. ix. Sepe euenit vt alu erit tum non habeat. Itaqz pinna pertundit: r iter digestis cibis p̄betur. Dinc pertusa sum. dicimus q nō sunt integra. P̄otēdo/ vltra tundo. Hel. lib. j. Pau stri dō r affricā meridianū orbis circulū: r ad partem ap̄is infimā depressū inferiores r humiles per su-

prema equozis cunctis profundū magis suet q̄ erit unū. Reundo/repercussio/rarus frango/hebetē facio/redarguo. Lactā. lib. iij. Cū fortiter inimicorū impetus retulisset. Et li. iij. Necesse est verā esse hanc religionē q r rationē demonū nouit r astutiā intelligit q vim retundit. i. confringit. Col. lib. v. Qd euenit in retulo r crasso ferramēto.
 Tunerū siue vt quidā dicunt Tuniciū Scipionis tempore tumul⁹ erat editio: vnde Scipio spectauit carchedonios ad romanā classē epurendā p̄ficētēs nostrā tēpēstate regis libyci ciuitas metropolis est: in qua veluti ampliore r magnificētiore cōlucit habitare: r Tunisens rex appellat. Tunerū nō sane ob hanc causam habitari: q cartbagine careret a Scipione diruta: cum denuo amplificata surrexit: ex q̄ velut ex equo troiano manarū literarū p̄ceres. Ad cuius celeberrimū gymnasiū Aug. proficet contēdit se. Hanc Euro. lib. iij. Cōtinuis sedecim diebus arsisse perhibet. Hec septingentesimo anno post q̄ condita erat: delata est. Hec vt idem auctor ait. L. Cecilio merello r Tito flaminio consulibus in africa iuliusenat⁹ reparata est: que nūc manet annis. xxi. eoluris post q̄ a Scipione fuerat eueria. Abest Tunerū a Cartbagine. xij. milia ferme passū. A tuneco tūneri dicitur: quos Sidon⁹ Tunicos appellat.
 Tunica/velis erat apud romanos breuior r sine manicis: q̄ proprie viris cōueniebat. Rogas dō tunicas s̄gninis cōuenire existimabāt. Virg. Et tunice mancas r habent redimicula mitre. Plau. Danuleatqz tunicam habere hominē decet. Dicta est autem tunica a tuendo corpore.
 Tunico as. p̄s. cor. tunica induo. Var. Declanigeras detūderi docuit tunicarēqz humulū. An tunicati dicitur tunicas vestiti. Et aliqui etiā expediti r nullā aliam supra tunicā vestē habētēs q̄les nobiles incedere solēt cū ruri sunt. Iuue. Tunicati fucina gracchi. Ad opulentia latine lingue augēda nihil impedit: vt ait Dulsia. formare dō. Tunico tunicor tunicatus.
 Turba r rira idem significat. Est em turba p̄urbatio. Alpi. Turbā appellatā ē labeo ait ex genere tumultus. Si duo rira cōmiserint vtrūqz nō accipim⁹ in turba id factū: qz duo turba. p̄prie nō dicunt. Si dō fuerint decē aut quādecim hoies/turba dicit. Turba ergo multitudinis rira duorum. Sed quia multitudo vere nō vacat p̄urbatione factum est vt eā quozqz appellemus turbā. Licet. Cecinne. Exponēt etiaz quē admodū hic r quāta in turba viueremus. Terē. Dū vestrā fidem quid turbē est apud forū.
 Turbella diminutiū/parua turba. Plau. Hanc mibi ancilla turbella fecit.
 Turbidus/cōturbatus/confusus/non clarus/tumens. Horā. lib. car. Qui vidit mare turbidū.
 Turbulēt⁹ cōmotus/iratus/turbidus/cōtētide plen⁹.
 Turbo as. cōfundo/cōmoueo. Plau. in ca. Adueniēs turbauit totū cū carne carnariū. i. cōmouit. Teren. in Eu. Nescio qd p̄fecto absente nobis turbatus est domi. i. inuouatū. Quis cōposita sunt Concurbo. Teren. in Eu. Neqz edepol qd nunc consiliū capiam/scio: ita cōturbasti mibi rōnes oēs vt eam nō possim suis: ita vt equū fuerat atqz vt studui tradere. Decurbo deorsum violētē deicio. Excurbo/loco deicio/extra turbo expello. Plau. i cur. Si recte facias p̄bedrome auscultes mibnatqz m̄a erurbes ex aio egritudinē. Col. lib. ix. Et in transillo cōsistēs piscis sedibus suis non exturbat. Disturbo/varie turbo seu distipando deicio. Teren. in an. Me esset nobis spaciū ad disturbādas nuptias. Quintil. Non em dīcussio alicui⁹ opis angulos aut disturbatos parietes obiciamus. Anterturbo/obturbo/ab omi p̄te turbo. Terē. in an. Ita ne dō obturbat⁹? Perturbo/valde turbo

Thes macra & tyberis amnes centum & septuaginta
 annos. Inter se distantes. In ea scilicet faciendo sa-
 croz ita floruit: ut romani qd no seruade tin: etia am-
 plificade religiois cupiditate incedebant: decē prin-
 cipā filios senatus cōsulto singulis tulcie populis pec-
 piēde sacroz discipline gra traderēt. Longior est illa
 pūincia q̄ lata. Ab orientali plaga in occidentālē por-
 rigit. Mā si ab aquilonari in baultralē pambulemus
 aretis finib⁹ p̄tēta est. ab occidentē q̄ ligurie. p̄tia ē ha-
 bet pilas. Senas & lucā & florētā inelyras ciuitates
 Ad septētrionē hz vrbē veterē. In meridionali vero
 litore pelaurā: aretū: & asilū. Et tyber roman⁹ inde
 labit ex apennino effluēs. Septētrionalis regio cum
 flamina iungitur.

Tusc⁹ nomē possessiuū a tuscia. Tū tusci q̄ tuscia bitāt.
 Tuscia vicus romē: in quo habitauerunt tusci a Poz-
 sena ex obfisione relicta: de quo Hozā. in ser. Et tu-
 sci turba impia vici.

Tuscānia oppidū tusciē. p̄e tarq̄nios: a quo tuscanēses
 Tusci que signatur vel ex frigore: vel ex pituita in pul-
 monem descendente. Que si continue veret a Senē-
 ca per tuscis nuncupatur.

Tusio is iunctū. Plau. in ast. Forte si tussire occiperit
 sic tussiat: ut cuius lingua in tussiendo nō p̄ferat. Pl.
 lib. x. Semen eoz cum cumino tritum potumq̄ in
 vino tussitibus auxiliatur.

Tusilago herba que tussim sedat.
 Tute tu ipse: a tu forma: per epenthesim: te correpta.
 Nam te magis additio est q̄ compositio: additurq̄
 dicitur: nō: nō etiam alijs casibus. Et hoc fit cū pro-
 nomen ad eā reuocaf p̄nā a qua sumit: ut cum dico
 Tu lege ille respondeat. Cur tute nō legis.

Tutus a um: & actiuū et passiuū significatiōē habet:
 ut tuta vrb⁹ q̄ nos defendit: tutus sum ab hostib⁹. i.
 munitus & sine piculo suz. De hoc vide in dictione se-
 curus. Duius cōpositū est inutus de quo alibi.

Tuto aduerbiū significat sine periculo.
 Tuto as p̄tego defendo. Plau. in merca. Inuoco vos
 lares diales ut me tuteis. Hiero. in lib. Sap. Et a se-
 ductoribus tutauit illum. Tuto: aris: deponens: qd
 Tutia. docet esse cōmune. Hozā. in epistō. Res ita-
 las armis tuteis: moribus omēs

Tutor nomē verbale: quo is significatur qui vim ac po-
 testatem habet in capite libero ad tutanduz eum qui
 per eam nōndū tueri potest. Hec autē etas p̄m iuris/
 cōsultos est vsq̄ ad pubertatē. i. ad. xiiij. annum. Mā
 inde vsq̄ ad. xxv. danē curatores: qui etiam furiosis
 & mentecaptis dari solent.

Tutela ipsa potestas a iure civili data ac p̄missa ex qua
 ipsi tutores nomen acceperunt: quasi tutores atq̄
 defensores: sicut editui qui edes tuent.

Tutelaris diuus que aduocatū dicimus.
 Tutorius a um: qd ad tutorem pertinet.

Tutanus pe. pro. deus q̄ hoies tueri putabat. Varro.
 Tutantū deū romē oēs qui laborat inuocant.

Tutulina dea. Idē. Tutā fidē tutulina inuoco q̄ adesse mor-
 talib⁹ soles. Hanc Augu. lib. iij. de ci. dei. p̄cesse fru-
 metis collectis atq̄ reco ditis scribit ut tuto seruareēt

Tutulius ornamentū capitis flaminearū: & vitra purpu-
 rea in neqa crinibus & in altitudine erecta: q̄ p̄ eā fla-
 minica a ceteris mulieribus discernēbat.

T Ante Y

Tiana greca ciuitas: a qua tyaneus dictus est. Apol-
 lonius p̄bilosophus.

Tyber eris: & tybris is fluius italie: e media fere lon-
 gitudine Apennini a retinoz finibus desuens duo-
 bus & quadraginta fluuijs augetur. Primo ab aqua
 rum colore albula dicitur. Deinde tybris appellatus
 vel a rege tuscoz huius nominis qui piraticam exer-

cess iuxta eum in bello perit. Quod etiaz sensisse vi-
 detur Virgilius cum inquit. Alperz imani corpore
 tybris. A quo post itali fluuium cognomine tybrim
 Dicitur amisse verum vetus albula nomē. Quidā.
 lib. ij. fast. Albula quez tyberim merus tyberinus in
 vndis reddidit hybernis forte tumebar aqs. Sunt
 qui hoc nomen trahāt a greco ὑβρις que est iniuria
 Sunt em̄ hunc eundē tuscorū regē circa huius ripas
 latro cinari cōsueuisse qui transeuntes crebris afficie-
 bat iniurijs: ex quo tybrim cognomiātū fuisse asserūt:
 quasi esset fluuius ὑβριος id est iniurie. Et q̄ rōne
 cū ὑβρις aspires: tybrim quoq̄ cū aspiratione anno-
 tari volūt. Alii volūt eos q̄ de sicilia venerūt tybrim
 dixisse ad similitudinē fosse syraculane: quem fecerūt
 acri & arbenes iuxta ciuitatis murū. Mā qd Lini⁹
 dicit ab albano rege tyberim dictū nō p̄cedit: q̄ etiā
 ante albā tybris dicitur inueni. Sicutū est p̄m Ser.
 q̄ hic fluuius in sacris tyberinus dicitur: in cōnolexia
 id est in cōmuni sermone Tyberis: & in poemate ty-
 bris. Tyberis sic tyberinus a um ut piscis tyberin⁹
 & tyberina ostia trans tyberim trāstiberinus.

Tybur siue tyburtū vrb⁹ ad sextūde cūm lapidē distās
 ab vrbē roma. Hanc Lato Solinus & alij quidam a
 Catillo arcade classis Euandri p̄fecto conditā scri-
 bunt. Pl. do tyburis originē ipsius antiquiorē esse
 docet q̄ vrbis romē: & extare adhuc tēpore suo me-
 moriā silices tres etiā tyburto et vrbis cōditorez ve-
 rustiores: apud quas inauguratus tradit fuisse tybur-
 tus dū vrbem esset cōditurus. Sertius grecus histo-
 ricus sic habet. Catillus Amphiarai filius fuit: Hic
 post pdigiale patris apud thebas ante Hiacū bellū
 interitū iussu dei cū omni luozum egu & sacris missis
 tris liberos in italia. p̄ceant tyburtū coracem & ca-
 tyllū qui expulsus ex oppido haud longe ab vrbē ro-
 ma postro veteribus ficatis a noie tyburti maximi si-
 lii oppidū vocauerūt. P̄scia. tū cū i latino scribit.

Tybura tis generis ois: vel hic et hęc tyburtis et hoc
 tyburte: qd est ex tybure. Sue. Inchoauit autē aque
 ductū regione tyburti. Hozā. Dicens cedunt por-
 mis tyburtia succo.

Tyburinus a um pe. pro. qd est ex tyburto.
 Tycha fuit (Metodo teste) nympha filia oceanī & te-
 Tydeus cū accētū in prima fuit filius Denet (tyros.
 regis Lalydonie & eurydeq̄ vir fortissimus q̄ thebas
 nos omnes ad quodlibet certaminis genus vicit. In
 de sit patronymicū tyrides. Mā Diomedes tyrides
 dicitur est qui fuit filius tydei.

Tymetes fuit regis p̄iami filius.
Tympanū instrumentū ex vna parte planū membrana
 clausum: intus vacuū: qd baculo pulsaf. fo. ut sole-
 bant in sacrificio matris deū. Est & tympanū vehicu-
 lū rectū: ut inquit Ser. siue ut aliqui putant testudo
 super radios. Radū dicunt in media parte rotarum
 Virg. Hic radios triuere rotis: hinc tympana plau-
 stris. Item tympanū accipitur pro machina tracto-
 ria: que rota vocatur: ut Hier. ait ad hauriēdā aquā
 celeritate qd hominibus calcātibus versatur ad hoz-
 tos irrigandos & salinas vtilē. Plinius lib. xxxij. ac-
 cipit pro vase cgarior.

Tympanista: qui tympanū pulsaf: tympanistria dō mu-
 ler tympanū pulsans. Sido. lib. i. epistolarū. Tym-
 panistria psalteria canit.

Tympanisto as: tympana pulso. Suetō. de Aug. Et af-
 sensu maximo cōprobauit versum in scena nunciatū
 de Ballo matris deū tympanistate: Cideline ut cine-
 dus orbem digito temperet.

Tympanites pe. cor. genus hydropisis est.
Tymber nomen viri: & nomen fluminis.
Tymbra troadica cāpus p̄ quem fuit tymbet fluius in
 scamandrū. Ibi & templū tymbet Apollinis est. At